

kassen, idet han har bemærket, at han i en lang Aarrække har udført talrige Arbejder for vore Museer, den kongelige Kobberstiksamling og det kongelige Akademi for de skønne Kunster og ved sin Forbindelse med Udlandet har skaffet vore Samlinger forskellige værdifulde og sjældne Kobberstik, samt at han, som nu er 73 Aar gammel, vil, hvis han ved en Understøttelse fra Statens Side sættes i Stand dertil, benytte sine sidste Leveaar til Udarbejdelse af en Vejledning i Kunsten at restaurere Kobberstik og deri nedlægge sine mange Erfaringer i den paagældende Henseende.

Dette Andragende er paa det bedste anbefalet i nogle af forskellige sagkyndige paa Andragendet tegnede Erklæringer, og Kunstakademiet har ligeledes anbefalet det i sin hermed følgende Skrivelse, hvori det foreslaas, at der til Understøttelsen knyttes den Forpligtelse for Andrageren at søge at uddanne en eller to Elever i vedkommende Fag.

Da Ministeriet ogsaa maa ønske Andragendet imødekømt med den af Kunstakademiet foreslaaede Forpligtelse for Andrageren og finder, at Understøttelsen passende kunde sættes til 600 Kr. aarlig, tillader man sig herved at anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1896—97 at ville stille følgende Vædringsforslag som fremsat efter Ministeriets Begæring:

Til § 21 I. O. Ministeriets Understøttelseskasse, midlertidigt Tillæg:
Beløbet forhøjes med ..... 600 Kr.

Kjøbenhavn, den 20de November 1895.

Bardenfleth

Stemann.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

94) Samme Konto. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

I hofølgende til Ministeriet indkomne Andragende har fhv. Lærer Rasmus Carl Andersen, som af Helbredshenyn har maattet forlade Skolegeringen, ansøgt om, at der maa blive tilstaaet ham en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Som det vil ses af Andragendet og dets medfølgende Bilag har Lærer Andersen, der er født 1851 og dimitteret fra det forhenværende Statsseminarium i Dnyngby ved Grenaa, i 4 Aar været Lærer ved „Randers private Realskole“ og derefter i 21 Aar ved „Randers lærde Skoles Forberedelsesskole“, og han har saa vel fra Bestyreren af Realskolen som fra Rektoren for Randers lærde Skole, der tillige leder Forberedelsesskolen, modtaget de bedste Vidnesbyrd for sin Lærervirksomhed. Ved Siden heraf har han — som Amtmanden over Randers Amt og Direktørerne for Nationalmuseets 2 Afdelinger bevidne — igenem en Række af Aar været Sjælen i den Virksomhed, der førte til Opførelsen af en Museumsbygning i Randers og har udført et betydeligt og stedse voksende Arbejde ved Ledelsen og Ordningen af den historiske Samling. Smidlertid var hans Helbred, som allerede fra Ungdommen af havde været svækket, i de senere Aar blevet mere og mere angrebet, og efter forgæves Forsøg paa at restituere det, maatte han i Begyndelsen af indeværende Aar, skønt i sin Manddoms bedste Aar, opgive sin Skolevirksomhed paa Grund af Sygelighed, angaaende hvilken der blandt Bilagene findes Lægeattester. Efter forgæves at have forsøgt ved privat Forretningsvirksomhed, der krævede mindre aandelig Anstrengelse og var mindre ødelæggende for hans Helbred, at skaffe sig sit Underhold, ser Andrageren sig nu aldeles blottet for Subsistensmidler, da han ikke i sin Lærertid har kunnet lægge noget til Side til Sikring for sin Fremtid, og Forberedelsesskolen meget beklager ikke at se sig i Stand til at kunne yde ham nogen Pension.

Udvalgenes Betænkninger.